

Sjöglädje

STOCKHOLMS SEGELSÄLLSKAPS MEDLEMSBLAD NR 2 HÖSTEN 2023

På **Rasta** har hamnbassängen muddrats, det har varit seglarläger och vi får höra en lägerchefs betraktelser

I **Bergvik** jobbas det med utvärdering av Y-bommar

I **Västerbron** har USM i matchracing hållits, och de har haft en uppskattad och välbesökt pubkväll

I **Traneberg** är "Tranebergsandan" viktig för engagemanget i hamnen

Dessutom: Fredrik Nyberg förklarar **BAS**, från **arkivet** lite om Rastaholms grundande samt en **barnbok** om segling m.m.

Ännu en båtsäsong går mot sitt slut och jag hoppas alla har kunnat njuta av "sin båtsäsong" vare sig det är för segel eller med motorbåt, kappsegling eller tursegling, i när eller fjärran.

Arbetet inom SSS har gått bra med hantering av båtar, arrangemanget av USM i matchracing som du kan läsa mer om samt inte minst vår lägerverksamhet och seglingsutbildning.

Ett viktigt område är vår ekonomi som är god men påverkas av den höga inflationen. Sällskapets huvudsakliga intäkter kommer från varvshyror, hamnhyror, medlemsavgifter samt hyresintäkter från Rastaholms Vårdshus och SMBFs kansli.

Tillsammans står dessa intäktskällor för ca 85% av intäkterna. De stora posterna på kostnadsidan är personal, underhåll av våra anläggningar, arrenden, el därefter försäkringar och ränta på våra lån. Inför hösten så höjde vi varvshyrorerna med 5% och kommande säsong så planerar vi att höja hamnhyrorerna med 5%.

Att styra verksamheten så att vi använder våra gemensamma medel på ett ansvarsfullt och effektivt sätt är viktigt för styrelsen. Sedan flera år tillbaka har vi en prioriterings-

ordning med **lagkrav**, **säkerhet** och **medlemsnytta** som ledord.

Styrelsen har nu påbörjat planeringen för det kommande verksamhetsåret. Planeringen startar varje år i början på september med att varje kommitté genomför en anläggningsbesiktning tillsammans med vår personal för att dokumentera behov av investeringar och planerat underhåll.

Varje kommitté har en budgetram att hålla sig inom som baseras på anläggningens intäkter och kommuniceras av skattmästaren.

När alla äskanden inkommit görs en total lista. Vid ett budgetmöte går styrelsen igenom förslaget och punkter/åtgärder flyttas, stryks eller läggs till, och mötet fastställer sedan kommande års budget. Det formella beslutet om budgeten tas sedan på årsmötet enligt våra stadgar.

Vi har under vintern några trevliga aktiviteter som jag hoppas att många medlemmar lockas av. Julfest på Rastaholm, väderutbildning med Anders Ljungkvist, besök på segelloft.

Hoppas vi ses på något av evenemangen!

Lars Nordfeldt
Ordförande

I KIKAREN

Anmälan till nästa års seglarläger har öppnat. Det finns platser kvar till läger 1, 2 och 4. Läs mer på hemsidan!

Städdag på Rastaholm den 18 november kl. 9-12.

Julmarknad på Rastaholm den 24 november.

Julbord på Rastaholm den 9 december kl. 18.

"Meteorologi för kappseglare" den 24 januari kl. 18-21 på Långholmen.

Valberedningens arbete inför årsmötet har påbörjats. Glöm inte att nominera tänkbara medlemmar till våra kommittéer. Håll utkik efter valberedningens brev.

Det finns platser kvar på Rastaholms och Bergviks varv, tipsa gärna era båt-vänner.

Tänk alltid på att aldrig fästa presenningen i båtstöttorna. Kolla regelbundet till båten.

Ett stort grattis säger vi till Karin Henriksson som vann namntävlingen för medlemsbladet med "Sjöglädje". Karin får ett presentkort på Rastaholms vårdshus.

Välbesökt och uppskattad PUB-kväll i Västerbron

Per och Hans, medlemmar i Klubbkommittén skötte baren

Fredagen den 18 augusti avhölls den årliga PUB-aftonen för alla SSS:are i Västerbrohamnen. Fint

väder och många kom. Vi minglade, drack och åt och försökte svara på kluriga båtfrågor. En av

En gäst stod för underhållningen

gästerna i gästhamnen plockade fram gitarran och underhöll oss. En härlig kväll.

Ny grillplats

Efter att en riskanalys genomförts rörande kolgrillning på våra bryggor, så beslutades det att inte tillåta grillning med kol då risken finns att gnistor kan tända eld på piren, vilket kan få förödande konsekvenser.

Efter tidigare rekommendation från Brandmyndigheten är det inte tillåtet att ha gasolflaskor stående

på bryggorna vilket innebär att fasta gasolgrillar heller inte är tillåtet.

Vi satsar därför att utveckla hamnplanen till att bli en trevlig plats att grilla och umgås på. Både för alla medlemmar och gästande båtar. En ny fast grill installerades i somras som blivit mycket uppskattad.

Vinterparkering? Har du din båt i Västerbrohamnen, då finns det möjlighet att hyra en vinterplats för din bil.

Ta kontakt med kansliet så får du mer information.

100-års jubileet med Stadshusregattan som gick av stapeln den 16-18 juni var välbesökt. Där hade Västerbrohamnen första parkett. I seglet på ALCA anar man att den byggdes året efter SSS grundades. Bägge still going strong.

På Rasta har hamnbassängen muddrats ner till ca 4 m

Muddersprojektet: Bakom trailerbåtarnas uppställning grävdes det för att placera ut muddermassorna. Göran, Stene och Bosse Dahlberg kollar så det blir som det var tänkt. Vävdelaerna som skall läggas i gropen skärs till.

Det är viktigt att täcka marken där massorna hamnar. Göran rättar till vecken på väven. Hamnbassängen skall nu ha ett djup på ca 4 m. Uppskattningsvis så har det muddrats ca 600 – 700 kbm. Nu borde djupet räcka ett tag.

Vi frågar Lukas på Vårdshuset: Hur tycker du det blivit/fungerat den här första tiden?

”Jo tack, trots den regniga sommaren så har vi klarat oss bra får jag säga. Vi hade ju som plan att lära oss Rasta och allt vad det innebär. Att anpassa oss till förutsättningarna för att bygga vidare i den takt som vi bedömer är realistiskt.

Vad vi ser som en vision är att utveckla samarbetet med SSS.

Text att få Rasta att åter bli navet i Mälaren vad gäller regattor, pokalseglingar etc. Bli ett seglarcentrum igen.

Något som är väldigt roligt är

seglingslägren. Att vara med och arrangera från vårt håll. Med all förplägnad för väldigt hungriga ungdomar.

Stoj, segling och deras upplevelser är underbart att få vara en del av. Jag har själv varit lägerledare så jag är väl insatt i det hela.

I vinter kommer vi ha julmarknad som vi ser fram emot.

Det kommer hända roliga och intressanta saker för alla framöver, det är jag helt säker på.”

Den nya fina sjösättnings- och upp-tagningsrampen används flitigt.

Den kommer så småningom få en bom med tanke på polisens rekommendation för att minska ev stölder. En ”nyckel med blippfunktion” är föreslagen där man håller koll på de som är aktiva medlemmar.

Att uppmärksamma: Stene som under ca 45 år varit hamnkaptan på Rasta, skall tyvärr sluta

Nu kommer jag att ta ”semester” säger Stene. Det unnar vi honom verkligen. Vi tackar Stene för allt arbete han lagt ned under årens lopp och önskar honom en lång och skön ”semester”.

Tranebergsandan är viktig för engagemanget i hamnen

Barns skratt från sandstranden, köttet på grillen fräser sakta, i bakgrunden hörs en båtmotor samt smattret från båtmaster i vinden.

Tranebergshamnen är inte bara en parkeringsplats för båtar utan även ett nav för gemenskap och gemyt.

Här umgås vi, äter middagar, solar, badar och trivs – ja, vissa båtägare kommer inte ens ut med sina båtar för alla trevligheter i hamnen.

Tranebergsandan är sedan länge ett etablerat koncept – tillit, gemenskap, att kavla upp ärmarna och hjälpa till är alla viktiga

Paellamiddag för hamnens medlemmar

Oktoberfest med ett flytande utbud i regi av Lars Jahnke

komponenter i välfungerande båthamn.

Många är de evenemang under årens lopp som syftar till att stärka klubbkänslan mellan medlemmarna i hamnen och även inom hela SSS.

Vid båtsäsongens början anordnas en träff för nya medlemmar som hälsas välkomna till hamnen samt får information om rättigheter, skyldigheter och trivsel i hamnen.

Den årliga sillunchen brukar arrangeras den 6 juni. Hamnkommittén kokar och bjuder på färskpotatis, medlemmarna tar med sig sill och dryck. Vid vackert väder dukas det ibland ute på bryggorna.

Under många år har båtsäsongen avslutats i november med Flytande Glöggmässan. Där bjuds alla medlemmar i SSS in till trevlig samvaro med gulasch, pepparkakor, glögg. Ibland har Sjöräddningen, Brandförsvaret och Sjöpolisen deltagit och gästade

hamnen med sina respektive båtar. Förutom dessa aktiviteter har även andra evenemang arrangerats som kräftsvisor, Oktoberfester, paellakvällar och en härlig mängd med spontana grillkvällar.

Med gemenskap, sociala aktiviteter och engagemang läggs en stabil grund för en mycket uppskattad och välkött båthamn.

Det är inte bara SSS medlemmar som besöker Flytande Glöggmässan, utan även den uppskattade "sjötomten".

Sjötomten delar ut tidiga "klappar" till yngre besökare

Alla bilder samt text: Kristina Palmgren, ledamot i Tranebergshamnens Hamnkommitté

Bergvik – en utvärdering av Y-bomsinvesteringen

såsom utökade möjligheter för samkväm, t ex höja standarder i klubbstugor, erbjuda grillplatser för medlemmar eller dylikt?

Först bryggorna, sedan trivsel. Platsen innanför A bryggan har potential. Där ligger solen på länge och det är lite ombonat. En annan trevlig plats är stenpiren på hörnan vid stora mastkranen tills att mastskjulet börjar.

Där kanske man kan fixa badstege och snygga till lite på sommarhalvåret.

Vilka andra åtgärder önskar du att SSS vidtar för att höja säkerheten och medlemsnyttan i Bergviks hamn- och varv?

Jag vet att det är svårt att kommunicera med staden, men anläggningen som staden tillhandahåller är ju ganska sliten. Vågbrytarna är ju t.ex. inte riktiga vågbrytare.

Man kanske kan få ut mer av arrendet tänker jag utan att det kostar mer.

Markus Harju högtryckstvättar båtarna på Bergvik och Rasta

Som alla väl vet vi det här laget så kan vi inte tvätta båtar med mjuk "självpolerande" färg pga att färgen smetar av sig på slingan.

Inte heller får vi ju tvätta båtar med biocidfärg för saltsjön på våra varv om inte särskilda åtgärder vidtagits så avfallet kan omhändertas.

Vi frågar Torbjörn Nilsson som har sin båt i Bergvik

Vad upplever du är den största skillnaden för dig och din båt med Y-bom kontra boj?

Väldigt bra med Y-bommen. Lättare att lägga till och båten ligger mycket bättre.

Det var tidigare ett ständigt justerande av linorna och kontakt med båtgranne för att undvika skador. Till slut låg båten som en slangbella med väldigt sträckta linor. Alla som lagt i bojar vet också att dessa är mycket svåra att få till på rätt plats och det ser man även på Bergvik, avståndet mellan boj till boj och brygga varierar stort.

Några bojar har genom åren också lossnat. Då det är lurigt att kolla av schackel och kedjor.

En fortsatt investering i Y-bommar kostar. För de hamnliggare som permanent får en Y-bomsplats kommer SSS diskutera att eventuellt höja den årliga avgiften, utöver en eventuell generell höjning av hamnavgifterna.

Kan du tänka dig att betala lite mer för att få ligga på en plats med Y-bom?

Absolut.

Budgetarbete innebär alltid prioriteringar. Vad tycker du om investeringar i andra områden

Årets torrsättning i Bergvik och Rasta – hur har det fungerat?

Charles: Torrsättningen har fungerat bra tycker vi. Det är ju trist att ta upp båtarna om man jämför med hur det är att sjösätta när hela säsongen ligger framför.

Sedan är det ju alltid ett pussel

att placera ut båtarna så att det går att ha hyfsat med plats att täcka och sedan jobba med båtarna vid vårrustningen.

Och att märka upp de båtar som de nya medlemmarna kommer med. De som inte har protokoll eller vet vilken bottenfärg de har måste ju XRF-mätas.

En sak som blivit mycket bättre är att medlemmarna nu har koll på var de har sina stöttor och pallmaterial. Så inte onödigt mycket tid går till att leta och sinka så att arbetet blir lidande.

Annars gäller det som vanligt att arbeta metodiskt och med säkerhetstänk. Det är tunga pjäser en del och då får inget gå snett.

Båtbottensaneringarna fortsätter – nu med de med för höga kopparvärden och som har hemmahamn i Mälaren

Rolf Tenser har informationsmöte med kaffe och kaka för de medlemmar som skall sanera sina båtar 2023-24. Många frågor dök upp.

Förra hösten och under våren var saneringarna i första gruppen med de som hade TBT i full gång. SSS fick tre säsonger på sig att sanera båtarna eftersom det var så pass många som inte var godkända.

Nu på hösten 2023 är det grupp nr två i tur med de som har för höga kopparvärden.

Innan allt sätter igång så hade miljökommittén ett informationsmöte även i år i regattarummet ute på Rasta för intresserade medlemmar.

Myndigheterna har ju som bekant tidigare rekommenderat skrapning med gel, slipning med dammutsug och blästring. OBS! vad gäller blästring gäller särskilda regler.

För de medlemmar som valde att själva sanera sina båtar medelst skrapning med gel eller torrskrapning/slipning var det viktigt att

täcka in båten beroende på vilken teknik man valde. Så inget slip/skrappdamm kommer ut i naturen.

Och inte minst viktigt – att ha ändamålsenliga skyddskläder.

Mer om det finns beskrivet i infoskriften "Sanera på rätt sätt" som finns på hemsidan.

I år kommer det nya avfallsdirektivet som snart börjar gälla och som kommer att ställa allt större krav på oss.

Sedan i början på maj i år har kommunen ansvar för tillsyn av att fritidsbåtshamnar kan ta emot avfall från båtägare. Tidigare låg ansvaret hos Transportstyrelsen.

Samtidigt skärptes kraven på hamnarna. Målet är att det skall bli lättare att lämna ifrån sig både toalettavfall och annat avfall så det inte riskerar att hamna i vattnet.

Broschyr från Svenska Båtunionen som finns att ladda ner från deras hemsida

Ungdoms-SM i match race i början av september som arrangerats av SSS blev mycket lyckad!

C55 dekoren har sponsrats av åKompani Reklam & Skyftp Produktion

SSS fick mycket beröm från de deltagande klubbarna för ett väl genomfört arrangemang.

Koncentrerade fighting faces

Helgen 2-3 september arrangerade vi årets upplaga av USM i match-racing. Nio lag från klubbar runtom i Sverige kom och under helgen seglades inte mindre än 52 race inklusive finalerna.

Det var spännande från race ett och alla seglare gjorde ett superbra jobb i att hålla energin och glöden

igång. Första dagen seglades 16 flighter i nordvästlig vind, dag två blev det flight 17 och 18 som avslut på Round Robin och så körde vi semifinalerna parallellt med King of the Castle. Spänningen höll i sig till finalen!

Efter några rafflande race blev vinnarna Emil Wolfgang med besättning. Andraplatsen gick till Marius Westerlind med besättning och tredjeplatsen till Theo Westerlind med besättning.

Efter avslutade seglingar på lördagen bjöds det på regattamidag med god mat och dryck och glatt sällskap.

Pia Kullström, SSS var evenemangsansvarig. Hon skötte det riktigt proffsigt. All heder!

Det är alltid mycket jobb med att arrangera en kappsegling av den här typen och det går åt mycket material i form av anläggningar, båtar och människor som hjälps åt.

Vi arrangerar inte många event på den här nivån inom SSS. Vi har gjort det ett par gånger de senaste 3-4 åren så vi har ju inte en drilad stor kappseglingsorganisation. Trots det gjorde vi tillsammans en enorm insats som gjorde att i princip "allt blev rätt". Banläggningen blev bra, seglingsledningens funkade bra, resultathanteringen av matchracing som vi aldrig gjort förut funkade fantastiskt och inte minst maten var otroligt bra!

De glada medaljörerna: 1:a Team Emil Wolfgang, 2:a Team Marius Westerlind (höger i bild) och 3:a Team Theo Westerlind (vänster i bild)

En lägerchefs betraktelser – 20 år på Rastaholms seglarläger

Bilder: Ellinor Lindqvist

Filip af Malmborg

När jag satte min fot på Rastaholm i augusti i år var det för 5:e gången som lägerchef på SSS seglarläger, som 23:e gången som ledare och som 30:e gången som deltagare på läger, junior eller ledare. Det var också första gången som jag (eller någon i modern tid) kom dit för sommarens femte läger. Dessutom visste jag att det skulle bli mitt sista läger som ledare.

Varför det sista, kanske ni undrar? Jag tänker faktiskt börja med att vända på frågan och försöka svara på varför jag blivit kvar i alla dessa år. Alla som arbetar med ideell verksamhet (och särskilt ungdomsverksamhet) vet att det svåraste som finns är att bibehålla engagemanget och fortsätta locka ideell arbetskraft år efter år. Så vad

har hållit mig kvar på Rastaholm?

Att jag skulle hamna på Rasta var alltid självklart: min pappa var ledare och lägerchef under otaliga år, och jag hade seglat ända sen jag föddes. 2004 gjorde jag mitt första nybörjarläger och kom sen tillbaka varje sommar så länge jag fick. Efter 7 år som junior på Rasta började jag min karriär som ledare

Nya bus, upptåg, påhitt och ideer varje läger

genom åren att tacka för. Ledare på Rastaholm är av ett särskilt virke, och att jobba på Rasta innebär att arbeta bokstavligen dygnet runt för att ge juniorerna en härlig lägervecka. År efter år möter jag föräldrar som är förundrade över det jobb som ledargång efter ledargång lägger ner. Det arbetet sker inte bara på vattnet men också i land med att underhålla, ta hand om och lyfta de barn vi fått förtroendet att ta hand om. Dessutom lyckas vi i princip alltid själva ha roligt längs vägen! Det visar sig att hitta på dumheter och skojsiga upptåg framför barn är minst lika roligt för ledarna som spelar apa som för barnen som tittar på.

år 2011, 17 år gammal. Där och då hände något i min relation till Rastaholm, seglingen och mig själv. Även om jag hade tyckt om att vara junior (jag kom trots allt tillbaka 7 gånger) så var ledarrollen något helt annat. Ett seglarläger på Rastaholm är en stor väloljad maskin där tusen saker händer på en gång, och att vara del av den maskinen var bland det roligaste jag någonsin gjort. Jag fastnade omedelbart, och sommaren 2011 blev den första av 13 somrar som ledare.

Det som gör lägren på Rastaholm så fantastiska är att de alltid ser likadana ut men aldrig är desamma. Formen är alltid likadan: upp emot 40 juniorer, ett tiotal ledare, en massa jollar, några följebåtar.

Segla på dagarna, äta tre måltider om dagen på världshuset, teori efter middagen, samma kvällsaktiviteter varje läger. Långsegling på lägets fjärde dag, lägermästerskap den sjätte och final den sjunde. Grillning och allsång på Berg-

holmarna sista kvällen, kanske en spökhistoria, avslutning och prisutdelning sista dagen. Många konstanter, men också enormt mycket som ändras: nya juniorer med nya personligheter och seglingskunskaper. Nytt väder och vind som styr hela upplägget för veckan. Ny konstellation av ledare varje gång, med nya bekanskap och gamla goda kamrater. Nya dumma upptåg, idéer, bus och påhitt varje läger.

Häri ligger (tror jag) Rastaholms framgångsrecept: med den konstanta formen kommer det väloljade i den tidigare nämnda maskinen, men med de ständigt föränderliga rörliga delarna kommer det spännande och roliga. Att komma till Rasta innebär trygghet men också spänd förväntan: vad kommer det här lägret att bjuda på? Ett läger på Rasta är nästan aldrig lätt, men heller aldrig för svårt.

En stor del i detta har jag förstås mina fantastiska ledarkollegor

Detta möjliggörs också av att det på Rastaholm finns en kultur av att arbeta hårt och täcka upp för varandra, utan att för den sakens skull försöka bräcka varandra.

Slutligen måste jag försöka berätta om det fantastiska i att lära ut segling. Det finns något fullständigt magiskt i att sätta sig i en tvåkrona med en orolig nioåring och långsamt se lugnet infinna sig och ljuset tändas i ögonen. Att segla jolle ger extremt snabb feed-

back på ett sätt som inte går att få någon annanstans, och det ger turbofart till inläringen. Ett barn som aldrig har suttit i en båt när veckan börjar kan vara i lägermästerskapsfinal när den är slut. Den känslan av att se en person plötsligt fatta grejen och knäcka seglingskoden är ett rus man aldrig tröttnar på, och det var precis lika roligt på mitt sista läger i somras som på det första.

Så där har ni varför jag stannat

kvar: tryggheten kombinerad med nyhetens behag på varje läger, underbara och skickliga ledarkolleger och lärovilliga och utmanande juniorer. Så varför lämnar jag allt detta? För det första finns det tråkiga vuxenlivsanledningar: jag har hunnit fylla 29 och har tagit universitetsexamen, och den krassa verkligheten med begränsad sommarledighet har infunnit sig. För det andra finns det också poetiska anledningar: 30 läger är en jämn

och fin siffra att sluta på.

Att dessutom få sluta med att inviga det första Läger 5 i mannaminne (kanske någonsin?) var en stor bonus, särskilt som min pappa avslutade sin ledarkarriär för drygt tjugo år sedan med att öka antalet läger från 3 till 4.

För det tredje och viktigaste: jag känner mig fullständigt trygg med att lämna Rastaholm i den nya ledargenerationens förvar. Lägerchef på årets Läger 1 var Lisa, som var en nioårig förstagångsjunior när jag var ledaraspirant.

Jämngamla med henne finns ett stort gäng otroligt skickliga ledare som också börjat axla ansvaret som lägerchefer. Efter dem kommer fler och skickligare nybakade ledare än någonsin, som näs-

tan alla har gått massvis med år på Rasta och som sömlöst klarat av övergången till att vara ledare. Jag har fått förmånen att se dem alla gå från blyga nybörjare till kaxiga kappseglare till proffsiga ledare, och jag känner samma stolthet som en förälder gör när deras barn växer upp. Rastaholm mår bättre än någonsin, och en gammal räv som jag behövs faktiskt inte längre.

Men trots det tårfyllda avsked som det första Läger 5 fick bli till min aktiva ledarkarriär så kommer jag inte att kunna slita mig helt. Jag kommer säkert att dyka upp ibland bara för att få sjunga några sånger vid lägerelden eller segla ett intensivt tvåkronepass med ett par nybörjare. Kanske kommer ni i den yngre generationen behöva

ett tips eller två någon gång, när det dyker upp en situation som inte hänt sen sisådär 2016. Och förhoppningsvis kommer några av er att vara kvar när jag en dag skickar mina egna (ej ännu födda) barn till Rastaholm.

Den dagen kommer jag att som förälder att vara fullständigt trygg och inte så lite avundsjuk på att mina hypotetiska knoddar ska få uppleva Rasta för första gången.

Tack Rastaholm, för allt du givit mig och kommer att fortsätta ge till barn och ungdomar i många år framöver. På återseende!

Filip af Malmberg

”Tokfarfar, Esmeralda, och så jag, Sigrid”

Inför sommaren så fick junior-kommittén kontakt med Jan Lindell som är barnboksförfattare, seglare och släkting till Alexander Chiru (ledare på Rasta).

Jan Lindell har skrivit boken ”Tokfarfar, Esmeralda, och så jag, Sigrid”. Jan Lindell undrade om juniorkommittén var intresserad av att dela ut böckerna till våra juniora seglare på lägren. Det ville vi! Så alla seglare mellan 8–12 år fick boken i somras.

Det blev en träfolka, en karamellröd ESMERALDA F 257. Anledningen till att han inte valde en motorbåt eftersom han alltid har gillat sånt som har med vind att göra: han har byggt och flugit drake, byggt och seglat segelcykelbil (en egen uppfinning) och så har han byggt och seglat isjakt. Men träfolkan är hans favorit, minst sagt. Han tycker att alla barn borde få prova hur det är att segla en ”riktig” båt, kanske sista dagen på seglarlägret.

Boken som Jan har skrivit har flera ordförklaringar i slutet, där läsaren kan slå upp typiska båtord och -termer. Han ville att boken skulle ”lukta och smaka sjö”, och då måste ju de rätta orden användas. Alla kan inte orden, så då skrev han till en ordlista.

Boken om ”Tokfarfar” är en del

av honom och tankar och händelser han har varit med om, berättar Jan. Det man kallar ”författarjaget”. Han har en gång gjort en sådan långsegling. Från Södertälje och söderut, runda Bornholm, västkusten upp och in i Norge och sen tillbaka genom Göta kanal. Tre månader tog det och det var underbart, säger Jan.

På frågan om Sigrid finns på riktigt svarar Jan både ja, och nej. Det är ju en hitte-på-bok så allt kan hända och allt är sant. För honom som författare skulle allt i boken kunna få bli verkligt. Han ville skriva om att allt är möjligt bara man ville det riktigt starkt.

Alla barn är modiga och goda, busiga och stökiga, roliga, begåvade och påhittiga. Jan hoppas att Sigrid kan inspirera och locka fler barn och unga till segling!

Jan berättar att han började segla alldeles för sent, sommaren han fyllde 38 år. Det var en kompis till honom som lurade med honom på en danskbyggd båt, Späckhuggaren ”Jolanna”. Han blev alldeles begeistrad och kände att segling var ”hans grej”. Sen var isen bruten.

Vad innebär BAS för Stockholms Segelsällskap? Fredrik på kansliet reder ut:

Idag har sällskapet ca. 1 600 medlemmar, strax över 500 varvsliggare och 650 hamnplatser.

Det ställer höga krav på att kommunikationen inom SSS fungerar. Idag sker den mesta av kommunikationen via vår hemsida, nyhetsbrev samt telefonsamtal till och personliga besök på kansliet.

Medlemmar som inte aktivt tackat nej till nyhetsbrev har under 2023 fått 24 utskick som hanterar det inre livet i sällskapet.

Var gränsen går mellan vad som är fungerade kommunikation och inte kan vi nog diskutera i all oändlighet.

Under åren har kravet höjts ytterligare på att kunna göra mer riktade utskick, exempelvis till alla som ligger vid en specifik brygga, man vill också kunna boka vakt-nätter digitalt och många vill att kölistorna ska vara mer publika för sällskapets medlemmar.

Det var bl.a. mot bakgrund av detta som sällskapet valt att ansluta sig till BAS – Båtunionens Administrativa System.

Insteget skedde under hösten 2022 och under tiden har vi hantelat ett antal barnsjukdomar i systemet.

Det stora eldprovet blev att skapa torrsättningsbokning och det visade sig bli ett problem pga. sällskapets storlek, och BAS har svårt att hantera sällskapets alla data.

Det är då skönt att kunna konstatera att det inte är SSS sak att lösa det problemet utan Båtunionen måste hantera och utveckla BAS och anpassa systemet till vår verksamhet.

Utöver detta ska BAS göra det enklare för våra ideellt arbetande medlemmar, till exempel hamnkaptenerna, som på daglig basis ska kunna hjälpa enskilda medlemmar med ev. problem. Jag hoppas och tror att BAS på sikt kan bli bra för SSS, förutsatt att utvecklingen sker åt rätt håll.

Hösten nalkas med stormsteg och jag tar tillfället i akt att reflektera då jag själv befinner mig i halvtid, det vill säga att jag fyller 50 år när detta skrivs.

Under årens lopp har det skett många förändringar. Innan jag började bokade till exempel medlemmarna tid för torrsättning via telefon. Eller att sällskapet inte hade någon jollesegling alls om man räknar bort våra läger. Idag har vi jollesegling nästan alla dagar i veckan från april till oktober, vilket har lett till att medlemsantalet ökat med ca. 150 personer.

Vad SSS står inför i framtiden kan vi bara gissa, jag tror dock att vi kommer att behöva hantera ytterligare krav från våra myndigheter och kommuner gällande miljö och marksanering.

Men oavsett vad som händer så kan jag bara konstatera att Stockholms Segelsällskap står redo och jag vet att vi kan göra det tillsammans.

Fredrik Nyberg
Kanslichef

Sitt fint nu när vi skall ta kort

Fredrik med Nala – "Lejonkungens flickvän"

Typiskt – trasig topplockspackning mitt i allt det andra ...

Ett utdrag från SSS jubileumsbok 1945 skrivet av dåvarande ordförande Birger Gustafsson

”EN ORDFÖRANDE SKALL ALLTING BESTYRA”

*Birger Gustafsson berättar om klubbhuset
och Rastaholm*

För något mer än femtio år sedan var under-teknad jämte några vänner ute på en segeltur på Mälaren. Väl komna på Björkfjärden överfölls vi av en stark storm, som tvingade oss att söka hamn vid Rastaholm. Viken visade sig vara en utmärkt hamn med skydd för alla vindar, och holmen funno vi underbart vacker.

Som stormen inte bedarrade, tältade vi under en gran. Följande morgon voro vi uppe vid sextiden och funno då, att några kor som gingo och betade på holmen, samlat sig kring en ung flicka, som stod och delade ut nyslagen vass till kossorna.

Sedan vi köpt litet mjölk och pratat en stund, fingo vi veta, att hon var hustru till fiskaren, som bodde i backen mitt emot. Bland annat, vi frågade henne om, var vad den lilla byggnaden på en av de närmaste holmarna kunde vara. Hon hade tydligen en slags respekt för denna och ville inte genast svara på frågan. Till slut berättade hon med darrande stämma, att det var ett gravkapell för en grevinna Klinckowström och att hon varit ”katolikiska”.

Många år gingo, och då vårt Segelsällskap vuxit till, så att vi funno våra förutvarande kappsegling-banor för små, flyttade vi ut våra kappseglingar till Björkfjärden och den naturliga samlingsplatsen blev Rastaholm.

GREVEN I DIKET

När sedermera vårt lilla vackra klubbhus, som vi byggt på den lilla holmen vid Vällinge, visade sig för litet, började vi fundera på, om vi icke skulle kunna finna någon möjlighet att komma över Rastaholm

och där bygga ett nytt klubbhus. Jag frågade vår vice ordförande Ingvar Rosenlund, om han skulle vilja vara villig att tillsammans med mig försöka få inköpa Rastaholm av dåvarande ägaren greve Stackelberg. Ingvar var hågad, och någon tid därefter, det var på vintern, beslöto vi att uppvakta greven på Rastaborg för att underhandla. Vi gåvo oss iväg med bil. Men det var mycket svårt att se vägkanterna på grund av den myckna snön. I närheten av Rastaborg mötte vi en bil, och när den skulle väja undan litet, råkade den köra i diket. Vi stannade naturligtvis för att hjälpa till att få upp bilen. Och vem steg ur densamma om inte just greve Stackelberg? Vi framförde vårt ärende, men som greven måste vara i staden, så föreslog han att vi skulle träffas klockan 2 i Göteborgsbanken. Så skedde också. Genom greve Stackelbergs vänliga tillmötesgående, så lyckades vi få köpa Rastaholm, sedan vi påpekat, att vi använt holmen i så många år att vi nästan tyckte den redan var vår.

Vi började genast planera för bebyggelsen och anmodade ett par unga arkitekter att uppgöra förslag till ett klubbhus. Det blev moderna saker i olika kubstilar, som vi icke tyckte passa på den lummiga naturfagra holmen, varför vi beslöto att rita ett klubbhus själva.

Efter mycket arbete lyckades vi få till stånd en större bondstuga med brutet tak, som vi ansågo skulle passa bra på platsen. För att få riktig stil på stugan med inredning vände vi oss till arkitekten John Åkerlund, som vi visste var mycket kunnig på sådant. Stugan blev bra och godkändes.

Som Sällskapet inte gärna kunde bygga ett klubb-

"En större bondstuga med brutet tak...", omramad av tall och gran. Den vackra fasaden på klubbhuset. Lägga märke till kartuschen i koppar ovanför entrén.

hus på annans mark, föreslog jag Ingvar Rosenlund, att vi skulle skänka holmen till Sällskapet och hyggelig som han alltid varit gick han genast med på förslaget. Nu började vi bygga. Pengar, ja det hade vi ju inga, men med borgen och bidrag från en del intresserade medlemmar lyckades vi finansiera företaget.

För att visa vilket levande intresse medlemmarna hyste för klubbhusets tillkomst, kan jag berätta följande.

Klubbhuset står på en kulle, som vid husets norra gavel stupar brant ned mot sjön, så att man inte kunde komma ut från gavelsidan. En del tyckte att det kunde räcka med en trappa upp till dörren, men

undertecknad förfäktade åsikten, att en terrass utanför var nödvändig för att få större utrymmen vid klubbhuset, varför jag vidtalade några att hjälpa till med byggandet av terrassen. Målarmästare Albin Ljungh och jag började lägga upp en stenmur, och när vi kommit ett par skift, började andra bli intresserade till och med våra älskvärda damer hjälpte till med att knoga sten och fyllning. Ett gott gäng åkte bil ut var och varannan kväll, för att inte tala om söndagarna då många fler kommo ut och de flesta hjälpte till med arbetet. Snart var terrassen färdig och nu finns väl ingen, som ej anser densamma vara nödvändig.

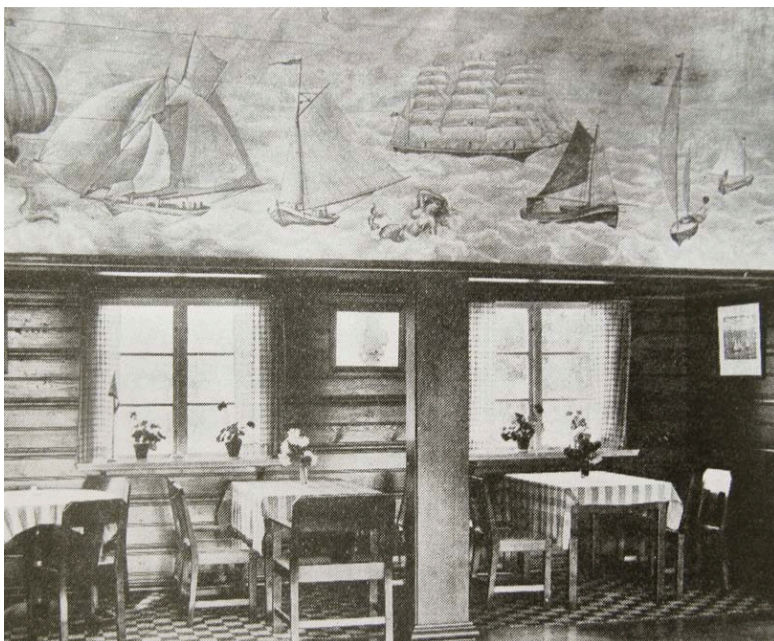

Bild åt nordost i storstugan. "Takdekoren visar här sjöfartsmedlens utveckling" och avslutas som sig bör med en B-kanot och en skärgårdskryssare. Lätt och elegant inredning.

Inkomna i hallen kan vi se oss själva i en stor spegel. Även den skänkt av intresserad medlem. Och storstugan såg vid färdigställandet allt annat än tilltalande ut. För att få lite fläkt över det hela, beslöts att dekorera det höga välvda taket, och så vidtalades artisten Jehrke för denna sak. På nedre delen av taket framställdes i en bildföljd sjöfartsmedlens utveckling från äldsta tider till nutidens. Allt efter skisser av ordföranden. Överdelen av taket visar olika stjärnbilder i ljus och lätt färgskala. Dessa utfördes efter Jehrkes egna skisser.

Mycket mer finns att läsa i jubileumsboken 1895 – 1945 från Rastas tillblivelse. Den finns att låna ut – kontakta kansliet.